

Tadeusz Makiewicz, Ryszard Mazurowski

Strzelce, pow. Mogilno. Stanowisko 3A

Informator Archeologiczny : badania 3, 215-216

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STRACHÓW, pow. Wroclaw

patrz okres neolitu

STROBIN, pow. Wielun

patrz okres lateński

STRZELCE, pow. Mogilno
Stanowisko 3A

Pracownia Archeologiczno-
Konservatorska P.P. PKZ
Oddział w Poznaniu

Badania prowadzi? Tadeusz Makiewicz /autor sprawozdania/ i Ryszard Mazurowski na zlecenie ZJBKDW we Wl?oczlawku. Pierwszy sezon bada? Osada otwarta z I wieku ne.e i osadnictwo z II-XII wieku.

Stanowisko leży na zachodnim brzegu jeziora Pakoskiego, na terenie płaszczyzny wysoczyznowej i stoku krawędzi wysoczyzny, w odległości kilkudziesięciu metrów od brzegu jeziora. Ratowniczymi badaniami w dniach 20.VII-25.VIII.1969 r. objęto zagrożoną przez zalanie, a więc skrajną część stanowiska. Ujawniły one bardzo bogatą osadę wczesnorzymską i wczesnośredniowieczną /znane z bada? powierzchniowych Tadeusza Wi?lańskiego/. Odkryto kilkanaście jam kultury przeworskiej i kultury prapolskiej, przy czym stwierdzono, że w części północnej stanowiska występują jedynie obiekty i ceramika kultury przeworskiej, natomiast na południu /ok. 200 m na południe/ widać zdecydowaną przewagę jam i ceramiki wczesnośredniowiecznej, w części środkowej proporcje jam i ceramiki obu kultur są równe. Odkryto prawdopodobnie dwa domostwa ziemiankowe kultury przeworskiej, ponieważ jednak badania nosiły charakter sondażowy wykopów nie rozszerzono i nie sbadano do koń-

ca obiektów.

Najciekawszym wynikiem badań jest niewątpliwie stwierdzenie, że poziom jeziora Pakoskiego, kształtował się różnie w różnych okresach, najwyższy był prawdopodobnie w okresie wczesnorzymskim i sięgał wtedy 5 m powyżej poziomu obecnego.

Warto zaznaczyć, że pierwsze jany leżały dosłownie w odległości kilku metrów od brzegu.

Materiał sabytkowy to wyłącznie ceramika. Z całych naczyń znaleziono osernione naczynie wazowate i kubek kultury przeworskiej oraz cedzak wczesnośredniowieczny. Poza tym bardzo duża ilość ułamków ceramiki, w tym spora ilość typowych sgrubiałych, facetowanych krawędzi, osernione ułamki brzuśców. Ceramika wczesnośredniowieczna to ułamki naczyń obtaczanych i toczonych, osęsto zdobione liniami falistymi i poziomymi szóbkami, krawędzie dość silnie wychylone.

Ze względu na interesujący i bogaty materiał zalecane byłoby kontynuowanie badań na stanowisku. W ramach prac ratowniczych dalsze badania nieprzewidziane.

WIELICZKA, pow. Kraków

patrz okres. lateński